

REVISTĂ DE ATITUDINE, PRIN SATIRĂ ȘI UMOR

5 lei
16 PAG.

CUCIOARA

An. II • nr. 5 (11) / decembrie 2024 - ianuarie 2025

Să trăiți
cât mine!
La mulți
ani!

VOPSITĂ

Această publicație este un pamflet și trebuie tratată ca atare.
Orice asemănare cu persoane sau fapte reale este pur întâmplătoare.

WWW.CUCIOARAVOPSITA.RO

Asociația culturală
„AM TALENTI”
Broșteni - Vrancea

Coperta: Anda TOMA

„CU CIOARA VOPSITĂ”
revistă de atitudine prin
satiră și umor

Editor: ASOCIAȚIA
CULTURALĂ

„AM TALENT!”

– Broșteni, Vrancea

Redacția:

Redactor-șef:

Gheorghe MOCANU

Redactor-șef adj.:

Anda TOMA

Redactor-șef adj.:

Corneliu STANCIU

Consultant editorial:

prof. dr. Const. MIU

Ambasador al revistei „CCV”:

Angela SILION

Difuzor abilitat:

Gica STAICU

Caricaturi: **Petrache**

PLOPEANU, Ioan HUȚANU

Președinte de onoare:

Aurel Stanciu MILCOVIN

Redactori: **Anda TOMA,**

Petrache PLOPEANU, Adrian

MATEI, Viorel SIRETEANU,

Boris M.MARIAN, Mihai

MANOLESCU, Petre POPA,

Lucica NISTOR, Maximilian

OPAÎȚ, Nina Elena

PLOPEANU, Gheorghe

SUCOVERSCHI

Au colaborat la acest număr:

Viorel Savin, Petrache Plopeanu,

Vasile Larco, Mihai Manolescu,

Const. Miu, Maria Baci, Anda

Toma, Angela Silion, Viorel

Sireteanu, Mihai Botez Stîncaru,

Virgil Scărlătescu, DF Ionescu

Ghindenii, Ștefan Marinescu,

Miltiade Ionescu, Nina Plopeanu,

Corneliu Stanciu, Lucica Nistor,

Maximilian Opaîț, Petruș Andrei,

Manole Georgică.

Adresa redacției:

627050 – com. Broșteni, județul

Vrancea, Str. Principală nr. 73

Telefon: 0746 017 647

e-mail: cucioaravopsita@yahoo.com

Revista „Cu cioara vopsită” găzduiește
opiniile, oricât de diverse, ale colaboratorilor.
Responsabilitatea pentru conținutul articolelor
revine în exclusivitate semnatarilor acestora.
Manuscrisele primite nu se înapoiază.

TIPĂRIT LA:

editgraph

www.editgraph.ro

ISSN 1222-4014

ISSN-L 1222-4014

CUIBUL CIORII VOPSITE DE LA BROȘTENI, VRANCEA, ROMÂNIA

*Cra! Cra! Cra!
Lume! Lume!*

CONCURS NAȚIONAL DE CREAȚII LITERARE ȘI DESENE UMORISTICE

ZIUA UMORULUI - 1 APRILIE 2025

Organizatori și parteneri:

**ACCESAȚI REGULAMENTUL
DE PARTICIPARE AICI:**

www.cucioaravopsita.ro

contact:

asociatia_ament@yahoo.com

NUMĂR DE COD ELECTORAL - "ESCU"

Ce avem noi aici!?

Patru candidați:

1. Sorin Georgescu
2. Călin Georgescu
3. Sorin Călinescu
4. George Călinescu

Sorin Călinescu a cedat voturile lui Sorin Georgescu, iar Călin Georgescu s-a declarat susținătorul lui George Călinescu, fiind iubitor de literatura română și rusă, și germană, și franceză, și spaniolă, dar și italiană. Fiind preocupat de soarta poporului, George Călinescu s-a retras de pe liste din motive de deces, rezultat

din consultarea arhivelor evidenței populației. Voturile lui Călin Georgescu au fost adunate la un loc, un loc sigur și nesigur, prin operația aritmetică și matematică a adunării, în contul lui Sorin Călinescu, acesta, la rândul lui, solicitând transferul ipotetic al numărului de voturi rezultat din renumărare în contul lui Sorin Georgescu, aliat pe față cu candidatul George Călinescu, disparut, așa cum am menționat, înainte de declanșarea procesului electoral.

Așadar, lucrurile fiind atât de clare și simple în mintea noastră, a alegătorilor, înțelegem algoritmul

care a stat la baza acestui proces banal și lovit frontal și iremediabil de logică, îndemnăm, cu profundă dragoste de țară - of, mă scuzați, îmi vine să plâng - poporul, să voteze pe oricare dintre cei patru candidați, deoarece treaba finală de numărare și repartizare, pe persoană fizică, adică mutarea voturilor, stabilirea direcției votului și "procenturile" celor patru aspiranți la fotoliul de președinte, vor cădea, definitiv, în sarcina profesioniștilor din instituțiile de siguranță și nesiguranță, de constituționalitate și neconstituționalitate, plătite de statul român, cu bani pe card, tocmai pentru acest lucru...

Votați liniștiți, așadar, pe oricare dintre aceste nume: pe domnul Sorinescu, Călinescu sau Georgescu, pentru că votul vostru are reperul comun, tradițional, Escu, el neputând fi deturnat, înșelat, mistificat sau, Doamne ferește, rusificat sau americanizat, până va ajunge, acolo unde trebuie, în dreptul domnului ESCU, acesta fiind alesul, declarat la unison - Președinte...

O-ntrebare de la mine

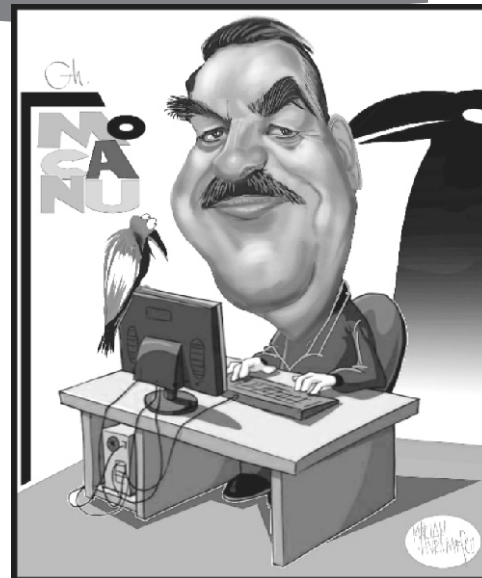
Vine astăzi către tine:

Măi, Statule român,

văzând toată treaba asta aiurită,

umbli, cumva,

Cu Cioara Vopsită?

Maria BACIU

**CINE ESTE
MOȘ CRĂCIUN**
(explicație pentru copii)

Moș Crăciun nu este rus, fiindcă n-are baionetă, și nici nu vine pe sus, coborând dintr-o rachetă...

Nu e nici austriac, stăpânind averi străine și mințind! Un vechi prusac, luând haina de pe tine...

Dar nu e nici olandez, zburător printre-adevăruri; deși n-are niciun crez, el se vrea stăpân sub Ceruri

și în Europa lui și a ta, și-a altor neamuri... Pentru-aceștia, prea sătui, ne-ar sta mult mai bine-n hamuri!...

Ei nu pot fi Moș Crăciun! Sunt hapsâni! Doar pentru sine... Moșul este Omul Bun pe care-l aștepți și vine!

El aduce, și nu ia, jucării, dulciuri, hăinuțe, iar când este iarnă grea, umple zeci de săniuțe!...

DARURI de moș NICOLAE

Fifi iar și-a pregătit
Toți pantofii lustruiți...
Și, ce credeți c-a primit?
(Stați puțin, nu vă grăbiți!)

Pe Mitel l-a anunțat
Ca să-i scrie iar lui moșu'
Că vrea Motanu-ncălțat
Și bijuterii cu coșu'

Iar Mitel a întrebat,
Curios, așa cum este:
- Cine-i motan încălțat -
Eu sau moșu' din poveste?

Fifi e prea ocupată,
Ca să-i dea răspuns pe loc,
Ea e fată alintată
În păr și-a pus busuioc.

Să viseze ce primește
În ajun de moșul Nic...
Doar doi solzi de la un pește,
Și-ncă unul foarte mic!

SUBTILITĂȚI de CRĂCIUN

Și-a luat brad și globuri multe
Și betea argintie,
Fifi chiar o să-l asculte:
- Nu te fac de băcănie!

I-a spus ea înveselită,
Sacul de la moș când vede,

E ocazia ivită.
Și la sac ea se repede...

Curioasă cam din fire,
Ea a vrut ca să-l dezlege...
Însă el, dintr-o privire
Parc'a spus: „Așa nu merge!

Bradul, stai ca să-l gătim!
După ce punem betea,
Noi pe moșul îl primim
Și-o să ai de pus în poală...

Nu te mai grăbi ca fata,
Aia ce-i de măritat,
(Asta o știi de la tata),
Care trage doar la pat!"

Așa i-a grăit Mitel,
Supărat, nevoie mare,
C-a văzut: din portofel
I-a șutit două sutare.

El s-a dus la sac tiptil,
L-a golit apoi, subtil,
Iară ea, cea mai înfiptă,
A rămas cu buza friptă!

PREGĂTIRI de REVELION

Ca o bună gospodină,
A strigat la o vecină:
- Mitu a tăiat curcanu'
Ăla ce vestește anu' !

Cum să fac o friptură?

**Const. MIU
PLEZANTERII**

Tare mi-este mie frică:
Nu cumva o să o ard?
Tocănița o s-o scad?

Ca să-i placă lui Mitel
Pun la ciorba de potroace
Leuștean sau pătrunjel?
Ai, mai bine vino-ncoace!

Tu așteaptă-mă un pic:
Îmi pun șorțul și-un batic...
Uite, colea, ai de toate!
Treci la treabă, nu se poate!

Dragă, mie-așa îmi placii:
Să frământ și cozonaci!
Nucă și rahat să pui -
Transpirații tăi pistrii!

Iar Mitel, s-a luat cu treabă
Și la beci s-a dus în grabă...
A scos vin din damigeană
Și-a turnat apoi în cană,

A gustat, mai mult de probă
Și s-a cherchelit nițel,
Dar lucid, nu-ncape vorbă;
Nu-s bărbați mai breji ca el!

După miezul nopții, iată
I s-a pus pe Fifi pată:
- Mergi cu mine la plimbare,
Că e zi de sărbătoare!

Ca să aibă ce să-mbrace,
I-a găsit vreo trei cojoace

Și cu capra a
plecat,
Că e rost de
colindat!

VIS de BOBOTEAZĂ

Să viseze ce ales
Îi prezice doar ei soarta
Fifi de grab'-a purces,
Să-i deschidă popii poarta.

Busuioc ca să îi ceară
Și sub pernă ea să-și pună,
Chiar de e în astă seară,
Cum aflase de la bună.

A bătrână tot spune
Că atunci când era fată,
Busuiocul ea ținea
Doar sub pernă, noaptea toată!

P-ăl bătrân ea l-a visat
Chipeș ca un Făt-frumos
Și-o s-o ia de măritat,
El bărbatul dragăstos.

Dar nașicul, cu un brici,
A tăiat de sub o grindă
O bucată de șorici
Și-a intrat cu ea în tindă...

Grijuliu, cum e din fire,
Pregăti la fata mare,
El - nedus la mănăstire -
Să viseze ce porc are!

Ioan HUȚANU

3.XII 2024

BUBUNIKUL cu COBILITA SĂ NIPOTUL cu COVĂLITA
STRĂ NEPOȚOIUL, EDUCÂNDUL PE STRĂ TATAIE, ÎN SPIRITUL "GENERATIEI Z".

Anda TOMA Cocoficuri pentru minți jucăușe

Design la Negru

CU CIOARA VOPSITĂ

5

nr. 5(11)/ decembrie 2024-ianuarie 2025

COMPRIMATE MASTICABILE:

Felicitări! Astăzi Dumnezeu v-a binecuvântat și ați fost selectat să citiți revista „Cu Cioara Vopsită”.

Î: Ce lozincă scandează cafengiii?

R: *Au lait, au lait, au lait, au lait!*

Aveți idee, somnul națiunii naște monștri natural sau prin cezariană?

Cine spune că România nu mai are exploatație? Se exploatează la capacitate maximă toate zăcămintele de naționalism.

Uitați de celebrul mit, celebrul arhetip al luptei dintre Rău și Bine! Este depășit. Adevărata luptă se dă între Rău și Răul-cel-mai-mic.

Iarna asta este cu mult mai fierbinte decât ultima vară caniculară. Din cauza încălzirii politico-globale s-au încins spiritele în plin Decembrie.

În ziua votului jurnaliștii ne îndeamnă să votăm rațional, în ciuda faptului că toți candidații frizează absurdul.

Democrația este acel sistem care acordă individului puterea să-și scape țara din mâinile poporului.

Sunt popoare perfect abile în a identifica absolut corect ticălosul din grupul de candidați la conducerea țării. După ce l-au reperat îl aleg președinte.

De obicei, după alegerile prezidențiale ne căim. Însă de data asta este posibilă o schimbare: ne pocăim.

Cine spunea că extremele se atrag a uitat să specifice că, în afară de asta, extremele mai și candidează uneori.

ANXIOPOLITIC, -Ă adj., s. n. medicament care combate anxietatea electorală.

Pe an ce trece oferta politică este asemenea ofertelor la haine și mâncare: aparent foarte diversă și de slabă calitate.

Așa cum spuneau vechii pârși: „când minți spunând despre o minciună că nu este minciună, ceilalți o vor percepe drept adevăr”.

Le numim „modă”, „trend” sau „vogă” pentru că „presiunea conformismului” sună mult prea rău. Și nici nu vinde.

De unit, chipurile, ne-am unit. Însă, de urnit, nici pomeneală.

Întrebat de ce a fost ucis Caesar, un elev ar fi răspuns: „Pentru ca lumea să afle rețeta salatei”.

Când s-a operat, Gigi Brici, de profesie „Cunoscător-în-orice-domeniu”, a optat pentru anestezie locală ca să poată rămâne conștient și să dea indicații chirurgului.

Un poet reumatic se frăsuia: „Cred că o să plouă... Prea mă doare piciorul metric...”

Conform darwinismului niște maimuțe au devenit oameni. Însă nu toate au reușit să și rămână.

Cum spuneau căpeteniile vechilor pârși: „Cine are cărțile făcute are parte”.

Sunt oameni care își doresc mai mult și oameni care se mulțumesc cu puțin.

Haideți, că nu-i chiar așa frig în Decembrrrrrrrie!

Vremea în care se potcovea puricele la un picior cu nouăzeci și nouă de oca de fier și s-arunca în slava cerului de ne-aducea povești este cu mult surclasată de vremurile actuale în care legionarii sunt și rusofili, iar vechii rusofili sunt euroatlantici.

Partea bună e că după ce murim nu trebuie să ne mai câștigăm existența.

Când vede ce fel de oameni îl populează, relieful României vrea să-și ia câmpii.

Tocmai ce nodul gordian a fost tăiat cu sabia lui Damocles.

A sosit vremea să tragem speranță cu forță maximă de tracțiune.

Porunca I:

„Pe tot parcursul perioadei de campanie și a alegerilor, să nu aveți alt Dumnezeu în afară de Dumnezeul electoral!”.

Am impresia că nu lipsa educației este problema societății, cât proasta educație.

Dragă Moș Crăciun

Nu ne-am văzut de pe vremea când imi puneai sub brad o nuielușă cu care să fiu pedepsită pentru nazbâtiile din timpul anului. Acum sunt cuminte, doar că umblu cu Cioara Vopsită. Am auzit că Cioara aduce zâmbete sănătoase pentru tot poporul. Te asigur că zilele astea s-a trezit copilul din mine, beau lapte dimineața în loc de cafea, citesc poezia "ZDREANȚĂ" cel cu ochii de faianță și alerg prin parc. Conform sfaturilor de la Cioara Vopsită să îndreptăm unele lucruri, îi cert pe copiii care aruncă hârtii pe jos. Îi întreb unde sunt cei 7 ani de acasă. Mă supără când cei care vor să scape de observație îmi răspund că au doar 6 ani. Asta datorită inteligenței artificiale de care nu cred că știi tu moșule. Ce zici Moș Crăciun? Merit și eu măcar un ursuleț de turtă dulce? De asta nu-mi este frică, doar de cel anunțat prin Ro-Alert. Gata cu scrisoarea, că ai multe de citit. Până citești tu, rămân cu Cioara Vopsită care ne face ziua mai frumoasă indiferent de "griji, necaz, nevoi, durere".

restituiri

Mircea MANOLESCU

BULETIN METEOROLOGIC

Conform datelor primite
De la surse diferite
Vremea este instabilă,
Chiar ostilă
Cu scăderi de presiuni
Mai mari în depresii.
Vor cădea ploi temporare,
Lapoviță și ninsoare,
Iar spre dimineață
Ceață
În Câmpia Dunăreană,
În zona intramontană,
Nordul Moldovei, Ardeal
Și în Bolintinul Deal.
În rest, cer mai mult senin,
Cu valori ce se mențin
Ridicate moderat
În Banat.
Dar apoi, din nou, spre seară,
Minima va scădea iară
Progresiv,
Spre negativ.
Radiația diurnă
Se va prelungi-n nocturnă
Și la scurte intervale
Vântul va sufla-n rafale.
Au mai fost întrevăzute
Nebulozități crescute,

Numai centrul baric pare
Că nu suferă schimbare.
Dar cum știm că o dorsală
De prin zona tropicală
Va-ntâlni în Gibraltar
Un anticlon polar,
Putem afirma că
Dacă
În atari împrejurări
Nu survin modificări,
Se prevăd, în continuare,
Lapoviță și ninsoare...

PARADA MODEI

În încăperea ultraeleganță
Intimă, dar destul de spațioasă.
Pe-un fond sonor de muzică
aleasă
Începe o paradă fascinantă.

Pe podiumul scăldat în reflectoare
Apar, săltându-și coapsele bogate,
Frumoase dive-n rochii colorate
Sau mini strașnic de ispititoare.

Se duc, se-ntorc, zâmbesc spre
asistență,

Fac piruete scurte, se înclină,
Au unduiri și grații de felină
Și-n ochi un licăr de impertinență.

Trăgându-se într-una de bretele
Un domn în frac, cu vag aspect de
cioclu,
S-a cocoțat pe-un scaun ca pe-un
soclu,
Ca să prezinte noile modele.

Culorile sunt vii, armonioase,
Ca într-o expoziție florală.
Predomină mătasea naturală
Cu decolteuri foarte generoase.

Privind parada modei încântate
Nevestele-și doresc toalete fine;
Bărbații le-ar dori pe manechine,
Dar toate costă, drace, peste
poate!

TE-AM AȘTEPTAT...

Te-am așteptat la locul de-ntâlnire
Senin și calm, ba chiar cu voioșie.
Domnea o pace în întreaga fire,
Iar soarele pornise spre chindie.

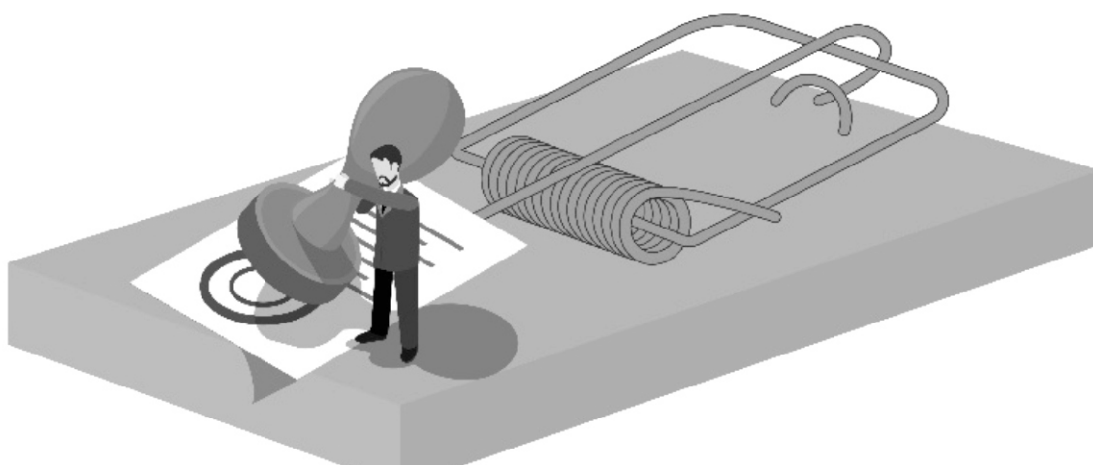
Te-am așteptat în suflet cu
speranța
Că nu profiți de-o posibilitate,
Să-mi strici și armonia și-ambianța
Cu lipsa ta de punctualitate.

Dar timpul se scurgea, ca și-altă
dată,
Nesimțitor la chinuri indigene...
Te-am așteptat cu fruntea-
ntunecată,
În fața anacronice dughene.

Te-am aștepta cuprins de
disperare,
Privind în lungul străzii prost
pavate.
Simțeam o amorțeală în picioare
Și-o doză de irascibilitate.

Aș fi plecat! Dar nu, și știi prea
bine
De ce-am rămas acolo ținut,
Căci nu puteam să plec decât cu
ține
De la servicii... tramvai afurisit!

Toți suntem
prinși în
CURSA electorală...

Coana Moașă

Născută în zodia Fecioarei, ca multe din semenele ei, Coana Moașă încetase încă de pe la 13 ani să mai creadă în horoscopul ei tradițional, orientându-se mai mult spre zodia Taurului, ori chiar a Berbecului, în situații excepționale. Din clipa în care apucase să deschidă marea carte a vieții, pe deplin conștientă că are întreg viitorul în față, reușise, printr-un inspirat efort de continuă adaptare, și cu ajutorul unor sponsori nepretențioși, dar extrem de generoși, să-și vadă visul cu ochii și să se realizeze în principalele domenii pe care le îmbrățișase.

Cel mai important dintre acestea era, însă, maieutica, adică arta moșitului, inspirată din tehnica prin care Socrate îi făcea pe interlocutorii săi, prin argumentări succesive, să descopere ei înșiși esența adevărului. Dotată cu un remarcabil simț pragmatic și înțelegând perfect psihologia noilor timpuri de tranziție, Coana Moașă renunțase la înțelesul figurat al moșitului și se ocupa exclusiv cu orientarea tinerelor moașe într-o meserie atât de importantă pentru ființa omenească.

Noi trecem deseori pe lângă ea, fără să ne simțim electrizați de puternica ei personalitate. Poate ne inhibă mirosul puternic de rântăș care se degajă din hainele sale ponosite. Ca toți marii gânditori ai ultimelor două secole, Coana Moașă nu mai pune mare preț pe aspectul ei exterior, considerând că e suficientă o singură baie generală la data de 15 ale fiecărei luni, zi în care este obligată să-și facă datoria de soție, dacă nu se-ntâmplă ca tovarășul dumneaei de viață să uite. E adevărat că în părul ei încâlcit găsești deseori paie din saltea sau fulgi scăpați din pernele pe care-și odihnește fruntea plină de

gânduri și că o dungă neagră îi marchează mai tot timpul limitele unghiilor de la mâini și de la picioare, dar de ce să ne tot legăm de amănunte neesențiale și să scăpăm din vedere tocmai nonconformismul acestei doamne care încearcă să ne familiarizeze cu filosofia jegului, atât de potrivită cu starea de spirit a contemporanilor noștri.

Desigur, a fost surprinsă de subalternele sale și în situații paradoxale: la un moment dat se afla într-un cabinet de o singură persoană în timp ce dialoga cu portarul-țigan al întreprinderii respective, dar nu este aceasta o dovadă că noua sa concepție

despre viață se declară împotriva barierelor sociale și chiar rasiale? Faptul că tinerele moașe, subordonatele sale îi aduc bunuri materiale (găini, rațe) drept cadou, nu cumva este o dovadă de respect și admirație? Nu e oare o datorie a învățăcelilor? Ca mentorul lor să se simtă bine și să aibă din toate prisoasele?

Sigur, sunt și momente când își cam repede ucenicele, mai ales când darurile acestora nu sunt suficient de semnificative. Aceste stări de labilitate psihică sunt, se pare, destul de firești pentru perioada de hipermaturizare prin care trece, deci nu e

cazul să fie puse la inimă, ci doar acolo unde trebuie.

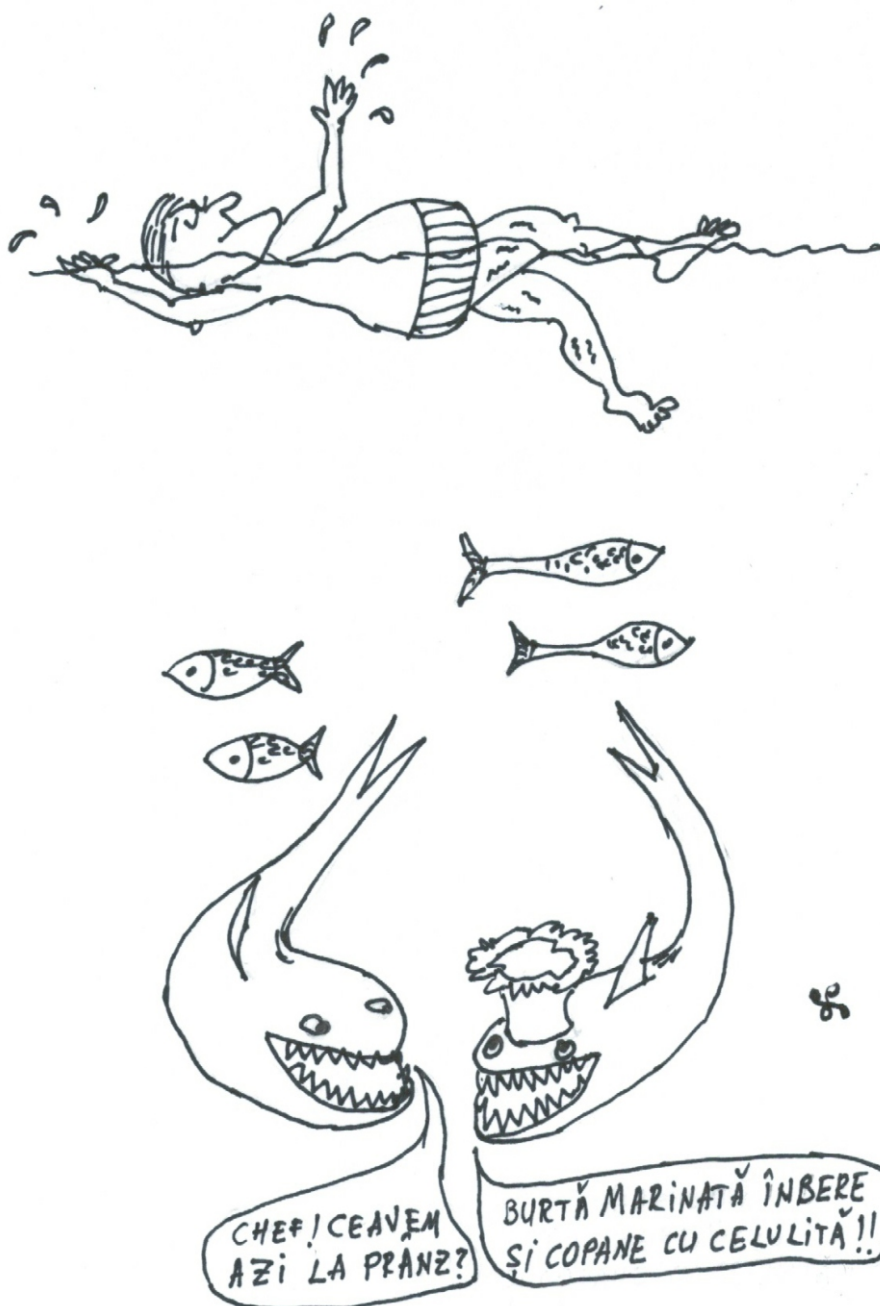
Expresii ca: „Iar miroase a Cristian Dihor” sau „s-a sculat Coana Moașă cu fața la cearșaf” sau „Venus-Arpagic” sau „Angelica - marchiza gunoaielor” sau altele și mai răutăcioase, se aud deseori pe sălile instituției.

Dar și ea le plesnește pe cretinile ălea! Sunt la mâna ei. Dacă nu fac amendă onorabilă, nu primesc patalamaua. Un punct de vedere acceptat sau ignorat de domnii controlori, care au avut cu toții, privilegiul de a aprecia farmecul conversației doamnei subdirectoare. (I se poate spune și așa. În sens figurat).

Când vrea să mușamalizeze ceva sau să obțină vreun avantaj în marginea legalității, știe să-ntoarcă vorbele, să suradă mios și să promită marea cu sarea. După ce și-a văzut sacii în căruță, se face că auitat, așa că domnii superiori rămân numai cu pe ce au apucat să pună mâna.

Cunoscând bine psihologia maselor de când era propagandistă și având ca principiu călăuzitor: „prost să fii, noroc să ai!”, nu renunță niciodată, încrezătoare în steaua ei în cinci colțuri. Numai la alegerile prezidențiale n-a mai nimerit-o, căci a votat cu Nuțu Anghelina care nu a împlinit nici măcar baremul necesar. Data viitoare, însă, o să voteze cu Mudava că, cine știe, poate unde pune ăla mâna, pune și Dumnezeu mila.

O fi, n-o fi așa - nu știm. Numai un cunoscător al sufletului omenesc poate răspunde la întrebările pe care și le pune Coana Moașă atunci când meditează la fericirea omenirii și a dumi-sale.

O dimineață liniștită

Mama cârpea o cămașă sinilie, de-a soțului, iar fiul, în timpul rămas până când trebuia să plece la serviciu, decupa articole din ziare și le punea în plicuri pe care nota conținutul lor. În sinea lui era foarte mândru că avea deja două lădițe cu fișe. La rigoare, dacă ar fi fost solicitat, putea oricând conferența competent și bine documentat pe teme de morală, de istorie sau de politică.

De la baie se auzi bolborositul apei trase, urmat de un urlet de furie, scos de tată:

— Fir-ar a' dracului!... Ce-i porcăria asta?! Ptiu!... La naiba. Dracu'...! Cine a făcut aceasta?! Urăsc netoții!... Îi urăsc! Îi urăsc! urlă încă odată, după care, în casă, se reinstală liniștea.

Fiul privi către maică-sa și o avertiză șoptit:

— Adescoperit.

Maică-sa oftă obosită:

— Vom suporta iarăși vorbe ca la ușa cortului.

Fiul, fără să răspundă lamentației, constată apatic:

— Țștia și hârtia o fac proastă. Foarfecul, în loc să o taie, o destramă.

Maică-sa comentă satisfăcută:

— Nu hârtia-i de vină.

— Dar cine?

— Ei! Taică-tău! Ca să întărească ușa de la intrare, a decupat tablă de aluminiu cu foarfeca.

— A făcut el asta?!... se arătă mirat fiul.

Maică-sa îi răspunse cu ironie:

— Taică-tău... niciodată nu greșește!

— Mamă!... Încerci să bagi fitile...!

— Eu?... Ți-am spus pentru că m-ai întrebat! Atât! Eu...!

— Bine, bine, mamă. Mi-ai spus pentru că te-am întrebat! Încercă fiul să evite cearta.

— Sigur că m-ai întrebat. Ai zis că foarfeca zdrențuiește hârtia. Deci, m-ai întrebat de ce o zdrențuiește! N-ai zis că o zdrențuiește?

— Am zis că o destramă.

— Deci, recunoști că ai zis! Vezi?

— În regulă! Încercă fiul să evite conflictul. Îi iau la serviciu și îl ascut.

— Ia-l. Și nu mai zice că mi-e teamă de tac-tu.

— N-am zis niciodată că ți-e teamă de tata.

— Ba ai zis că bag fitiluri.

— Asta, am spus.

— Vezi că recunoști din nou? Singur recunoști că mă acuzi degeaba! Izbucni în plâns. Cu ce-am păcătit să mă pedepsească tocmai copilul meu?...

Fiul, tăcut, începu să-și strângă ziaarele neprelucrate.

— Acum, de ce taci? Îl întreabă maică-sa. Ca să înțeleg eu că vorbesc în dodii? Că spun numai prostii, nu? Așa am ajuns? Așa-mi trebuie. Nu vă e de-ajuns cât muncesc...! Plângea cu fața băgată în cămașa pe care o cârpea. Am ajuns să mă facă, tocmai fiul meu, proastă?

— Pentru Dumnezeu, mamă, dar n-am spus asta!

Maică-sa își ridică fața din cămașă către el:

— N-ai spus, dar o crezi.

Excedat de absurdul conflictului, fiul încercă din nou să schimbe subiectul discuției:

— Mamă, v-am rugat pe amândoi, de o mie de ori...!

— Poate n-ai spus că sunt proastă, dar o crezi!

Fiul nu mai suportă și izbucni:

— Dar de unde știi dumneata ce cred eu?

— Ai văzut? spuse maică-sa, triumfătoare. De unde să știu eu, exact, ce crezi tu? Cum să știu? Desigur că nu am cum! Și atunci, cred și eu că tu crezi ceea ce cred eu că tu crezi! Și eu cred că tu mă consideri proastă! Asta e, și nu mai discut. Că nu meriți!

În cameră intră tatăl, încingându-și pantalonii. Papucii de casă îi musteau de apă. O fixă furios, cu privirea, pe nevastă-sa. Aceasta îl preveni cu voce ascuțită:

— Dacă spui o singură vorbă, încep să țip! Îmi ajunge că m-a jignit fiu-tău. Ce sunt eu în casa asta? Cărpă de șters pe jos?

— Cine l-a spart? Întrebă tatăl, aruncându-și papucii uzi din picioare.

— Ce să spargă? îi răspunse printr-o întrebare, fiu-său.

— W.C.-ul! Când am tras apa, mi-a năvălit toată pe pantaloni și în papuci. Cum ați făcut de l-ați spart?

Mama se ridică în picioare:

— Mie să nu-mi vorbești pe tonul acesta, că urlu!

— Am pățit și eu, la fel, îi spuse fiul, tatălui său. Ceramica din care e făcut vasul este foarte proastă și foarte subțire. Acum, cu gaura aia în el, dacă nu ești atent, te uzi tot.

— Tu l-ai spart.

— Nu. Nici vorbă...

— Atunci, tu? Își întreabă soția.

— Nu, spuse aceasta, lăsând cămașa pe masă.

— Dar, atunci, cine? L-a spart bunicul din groapă? Că suntem numai noi trei care îl folosim!

— Și acum, ce vrei? Întrebă nevastă-sa. Să ne omori? S-a spart, s-a spart. Gata! Smulse cămașa de pe masă și, deschizând nervoasă ușile șifonierului, o aruncă înăuntru, pe un raft. Faci atâta tevatură pentru o sticlă plină cu apă care a căzut în W.C.! Mai mare rușinea, că ești ditamai omul și ai putea să repari clanța ușii de la bucătărie, că într-o bună zi o să rămânem blocați pe dinafară și-o să vedem cum îmi mai ceri, atunci, de mâncare! He, he!... Nici fereastra nu se închide ca lumea și iarna cade pe noi! Te văd eu: „mamă, dă-mi ceaiuri că

continuare în pagina următoare >>

EPIGRAMA

Plagiat

Din ale sale divagații
Reținem doar un fapt notabil:
Atât și-a imitat confrății
C-a devenit inimitabil!
VIRGIL SCĂRLĂTESCU

Rușine

Cuvântul care-l pomenim
Și-n mod impropriu și confuz
Căci spre regretul unanim,
Se pare c-a ieșit din uz
DF IONESCU GHINDENI

Armonie

Cum e pus pe zicătoare
Soțul să păstreze tonul
N-o atinge nici cu-o floare
E mai potrivit bastonul.
ȘTEFAN MARINESCU

Reuniune umoristică

Se-ntâlnesc, odată-n lună,
Iar bilanțu-i abundent.
Și frecvența este bună.
Doar umorul nu-i frecvent!
MILTIADE IONESCU

>> continuare din pagina 8

mor!", dar curentul, tot vâjji!..., că n-o repara. Nimic nu faci, doar observații. Și știi cât de sensibil ești la curent!

Tatăl dădu din mână, necăjit:

— Ai dreptate. Dar sticla aia, plină cu apă, cum a ajuns în W.C.?

— Acăzut.

— Cum?

— Cum adică „cum”?... Acăzut cum cade o sticlă. Ce?, îi trebuia aprobare de la guvern să cadă? Acăzut!

— De unde?

— De pe chiuvetă! De unde ar fi putut să cadă din altă parte? Era plină cu apă, avea fundul gros, - doar știi și tu că sticlele au fundul gros! A căzut exact cu fundul în vas și s-a spart. Vasul, vreau să zic. E atât de greu de înțeles?

— Și sticla... și-a făcut așa, vânt, singură, și a căzut! Da?

— Nu fi absurd, ligheanul a împins-o!

Tatăl începu să urle:

— Mă, vrei să mă înnebunești? Ce-a avut, mă, ligheanul, în mintea lui, de s-a dat la sticlă și-a aruncat-o cu fundul în căcătoare?!

— Tată!... îi atrase fiul atenția.

— Ești necivilizat. Și stupid! spuse mama. Cum poți să susții că un lighean are minte?

Tatăl, exasperat, începu să gesticuleze, mimând situația:

— Totuși... ligheanul s-a gudurat, nu? Pe lângă sticluță. Da? Și-apoi, când sticla nu se aștepta, ligheanul, zdup! cu ea în budă!

— Erau izmenele tale în el! Și cămașa pe care ai murdărit-o mutând cărbunii în beci, n-o fă pe spiritualul!... Începu să suspine: L-am pus în chiuvetă, sub robinet, ca să-l umplu cu apă. Ca să spăl rufe tale! Și a alunecat! De o viață vă spăl, vă gătesc...!

Tatăl întinse o mână către ea, împăcat:

— Las-o baltă. Puteai să spui de la început că tu ai împins-o și... ce mare lucru?

— Dar nu am împins-o eu!... susținu mama, cu lacrimi în ochi.

Fiul interveni, încercând din nou să schimbe subiectul discuției:

nr. 5(11)/ decembrie 2024-ianuarie 2025

— Eu trebuie să ajung la serviciu...!

Dar fără rezultat, căci tatăl se răsti din nou la maică-sa:

— Dar cine naiba a împins sticla, dacă tu, nu?

Nevastă-sa suspină, nevinovată:

— Ligheanul! Ți-am mai spus. Apoi își începu acuzațiile cu noi forțe: Numai de slugă sunt bună în casa asta!...

— Acum taci că-l lipesc! Am soluție de lipit ceramică. Nu poți vorbi normal?

— Dacă știi că-l poți repara de ce mă mai chinui?

— Voiam doar să fim logici.

— Întotdeauna ai vrut numai ceea ce îmi face mie rău!

Excedat de tonul și de conținutul discuției dintre cei doi, fiul se ridică de pe scaun și părăsi încăperea.

(Fragment din romanul distopic „Anonimii”, - în lucru)

Despre Iliești, satul lui Nea Ilie, și despre locuitorii săi se dusesse vestea în toată țara. Peste tot se vorbea despre terenurile de sport în pantă și despre seminariile socratice din parcul din spatele caselor. Se scrisese în ziare, se transmisese la posturile de radio și la televiziuni.

Cu ocazia celor trei runde de alegeri, reporterii se întrecuseră, care mai de care, să transmită din Iliești, satul ce era pe buzele tuturor și care ajunsese de notorietate națională. Și nu numai atât, faptul că se găsea apropiat de graniță îi adusesse și recunoaștere internațională. Scriitorii, prozatorii și poeții, găsiseră și ei aici surse de inspirație. După alegeri, circulau tot felul de povești, snoave și poezii precum cele ce urmează: „În satul lui Nea Ilie/A fost mare veselie/ S-a cântat și s-a dansat/ S-a băut și s-a mâncat/ La alegeri s-a votat/ Cel ce trebuia a câștigat”.

Neavând alte distracții, sătenii s-au întors treptat la vechile obiceiuri. Vremea se cam răcise, proviziile primite în campania electorală erau pe sfârșite, așa că, nu le rămânea decât să se îmbrace în straturi și să străbată aleile parcului în pas vioi. Așa, gândeau ei, vor putea economisi lemnele pentru încălzit și energia electrică, vor putea să socializeze în voie, la aer curat. Căci acum deveniseră și ecologiști, cei care fumau renunțaseră, din motive lesne de înțeles, la țigări. Toate bune, numai că prin gospodării se auzeau din ce în ce mai des și mai tare mugete de vaci, nechezături de cai, behăituri de oi și de capre, cotcodăceli de găini, grohăituri de porci, astfel încât, satul devenise o adevărată

poveste din satul lui NEA ILIE

fermă a animalelor. „Gerge Orwell, scria un tânăr jurnalist, era mic copil pe lângă ceea ce se întâmpla acum la Iliești. Peste tot animalele se văitau că oamenii nu le mai poartă de grijă, nu le mai hrănesc, nu le mai adapă, nu le mai curăță cotețele și grajdurile. Cu cele de mai sus s-au solidarizat chiar și câinii și pisicile care, nu mai știau de când, nu primiseră hrană uscată sau delicatose la pliculeț și se săturaseră să stea la pândă, să vâneze șoareci și vrăbii”.

—Așa nu se mai poate. Trebuie să luăm atitudine, s-a auzit într-o bună dimineață chiar din grajdul lui Nea Ilie, de acolo de unde calul și cele două vacuțe își strepeziseră dinții de atâta rumegat.

—Ai mare dreptate, Murgule, a mugit dând din cap Bălțata. De ceva timp ne-am hrănit și adăpat fără ajutorul oamenilor. Am mai găsit ceva iarbă, verdețuri și frunze pe islaz, dar de acum vine iarna, vegetația s-a uscat, iar pătulul, care în anii anteriori gema de fân, acum este gol.

La sfatul din grajd s-au adunat și celelalte orătării din gospodărie. În final, calul a conchis.

—Propun, a continuat Murgul, să ne strângem într-o bună dimineață în parcul din spatele caselor și să protestăm.

—Da, că bine zici, îl aprobă Dumana. Să ne strigăm toate

nemulțumirile în gura mare. Să le cerem oamenilor pe șleau să ne hrănească, să ne adape și să ne îngrijească, altfel nu-i mai lăsăm în parc și, s-ar putea, dacă nici așa nu vom avea câștig de cauză, să le ocupăm casele, să nu le mai dăm voie să intre în dormitoare și în bucătării.

—Bună idee! Să-l rugăm atunci pe Rilă Cocoșilă să dea de veste în tot satul și să cheme mâine în zori toate animalele și păsările în parc a adăugat Murgul privind cu speranță spre cocoșul peștiș aflat în mijlocul consoartelor sale.

—Așa voi face. Voi comunica la miezul nopții în glas cocoșesc ora și locul de întâlnire, i-a asigurat trâmbițașul înfoidu-se în pene. Vor avea de-a face cu noi! A mai adăugat privind plin de sine către găinile ce-i țineau isonul cotcodăcind.

Zis și făcut. A doua zi în zori, lucru nemaivăzut, aleile parcului gemeau de numărul copitelor și al ghearelor ce-l populau. Unele dintre aceste viețuitoare aveau și plancarte pe care erau scrise lozinci ce demascau abuzurile oamenilor. Caii și vacile au blocat intrarea, caprele și oile s-au așezat pe extreme, iar păsărețul a ocupat centrul locului de agreement.

De cum s-au trezit, locuitorii din Iliești s-au îndreptat către buticul cel mai apropiat, și-au luat cafeaua de la automat și, veseli, s-au

îndreptat spre locul unde își făceau veacul de ceva vreme. Tocmai discutau despre cum să decoreze și să amenajeze Târgul de Crăciun. Mare le-a fost însă mirarea, când și-au văzut dobitoacele, pe care le credeau la pășune, păzind intrarea din parc. Mai mult decât atât, ulița era plină de poliția animalelor și de reporteri care îi orbeau cu blițurile, le băgau microfoanele sub nas și îi întrebau ostentativ neașteptând niciun răspuns.

—De ce credeți că animalele au ocupat parcul?

—Unde o să mai țineți seminariile socratice?

—Vă pare rău că n-ați avut grijă de animalele?

—De ce credeți că protestează caii, vacile, oile și caprele?

Oamenii, uimiți, ridicau neputincioși din umeri și încercau să se ascundă după pomii care, goi de frunze, stăteau drept în toată nuditatea lor neoferindu-le niciun fel de apărare. Cuprinși de rușine, cu capetele plecate, neprimind niciun sprijin din nicio parte, înțelegând că animmalele lor nu-și pot vedea singure de grijă, de voie de nevoie, s-au întors la gospodăriile pe care, în ultimul timp, le lăsaseră în voia sorții.

**Vasile
LARCO**

La tribunalul din localitate a fost adus un cetățean care, la întrebările ce i-au fost adresate a pozat a fi un om cumsecade.

- Onorată instanță, nu-s vinovat! Este drept că i-am tras domnului,

prezent aici de față, patru perechi de palme, dar am făcut-o ca să-l trezesc! Îi venise rău. Era galben la față ca unul proaspăt ieșit din ajutorul de șomaj. Eu nu sunt vinovat că dânsul a căzut și s-a lovit la cap.

- Dar, portofelul, portofelul, de ce i l-ai luat?

- A! Da. Îi căutam buletinul să văd cum îl cheamă, pentru a

anunța Salvarea. Deodată am văzut că și-a revenit, nu mai mișca, moment în care l-am așezat pe bancă. Nu aveam eu inimă să-l las jos, că putea răci. Cum în portofel erau bani, l-am pus la mine în buzunar, să nu i-l fure cineva.

- Am înțeles, însă ceasul de la mână, verigheta, căciula, haina de piele, de ce i le-ai luat? Probabil

tot din grija ce i-o purtai, nu-i așa?

- Da, onorată instanță! Le-am luat, să nu i le fure cineva. Știți dumneavoastră câți borfași sunt pe aici! Îl puteau jefui...

- Ei, dacă ai fost atât de grijuliu, știi acum cât îți dăm pentru asta? Cam cât crezi că poți primi?

- De primit, primesc oricât, onorată instanță! Numai să nu-mi luați nimic!

INTEROGATORIU

LA CEAS ELECTORAL...

Măine vă mărim salariul!
Dublu veți avea, pe Lună!
Deci vă așteptăm acolo,
Să vi-l dăm direct în mână.

Vom viza și pensionarii,
Căci cu legea asta nouă,
Cinci procente indexate
Ne aduc vreo zece nouă.

Cei bolnavi or să primească,
Peste noapte, drept cadou,
Un impozit pe concediu
Plus rețete la preț nou.

Mai avem surprize, multe,
Dar mai așteptăm puțin,
Să vedem cum bate vântul
Și poveștile cât țin...

MOȘ NICOLAE

S-a trezit devreme domnul
Și-mbrăcat în pijamale,
N-apucă să-și curme somnul,
C-o porni în graba mare
Să se uite dacă-n ghetă
E ceva, sau doar regrete.

Încercă o grea mirare
Când ajuns până pe hol,
Nici halva, nici portocale,
N-a găsit de protocol.
Doar ascunsă de-o mănușă,
Pare-se că-i o cătușă.

Scărpinându-se în cap,
Chiar și fără să-l mănânce,
Mintea lui o luă la trap
Și-i venea deja a plânge,
Cugetând că DNA-ul
Îl va vizita la anul.

Între timp văzu pitită,
Chiar acolo, după ghetă,
O cravașă dichisită,
Finisată pe-ndelete,
Cu un șfichi de fire groase
Împletite din mătase.

Așa, fata Moșului, iar aici
trebuie să semnezi că ești
de acord să-ți prelucrez
datele cu caracter personal!

Mai atent privind de-acuma
La perechea de cătușe,
Observă-ntre ele una,
Cum să spun, mai jucăușe,
Cu blăniță lucitoare,
Rozalie de culoare.

Când era uimit mai tare
Și vroia ceva lumină,
Fu cuprins de-o mână moale
Și-ndrumat, ușor, să vină,
După doamna cea golașă.
Cu cătușe și cravașă...

MOȘ CRĂCIUN

Moș Crăciun, eu dinainte
Mă dădădeam copil cuminte.
Tu m-ai prins cu mâța-n sac.
Ei, și-acum ce să mă fac?
Să renunț la jucărie,
Sau mai spun o poezie
Și-ți promit sub jurământ
Că voi fi la anul sfânt?
Poate-oi mai greși puțin.
În rest, sper să mă abțin
De la marile belele,
Refuzând să intru-n ele.
Ce zici? Facem legământ?
Ca să nu mă vezi plângând?

MOȘULE!

Moșule! Îți spun de-acuma!
Nu ne mai freca într-una
Dac-am fost, sau nu, cumînți,

C-o să ne ieșim din minți!
N-am fost noi în Parlament,
Foarte rar cu vreun absent,
Să votăm un an de zile
Legi cuprinse-n mii de file,
Care să ajute gloata
Să i se învârtă roata?
N-am vrut noi într-una bine
La tot omul din mulțime
Și am dat la toți, de toate,

Fără gânduri necurate?
N-am avut noi, fiecare,
Munți de-a dreptul de răbdare,
Ca să treacă-odată vara
Și întorși, să dregem țara?
N-am pus geană peste geană
Când am re-nceput în toamnă,
Ca să aranjăm la liste.
Și-am mai dat și acatiste.
Dar, dacă insiști, jurăm,
Încă patru ani să stăm
Cât mai sus, în fruntea țării,
Să ne vezi din...largul mării.

URARE ÎNTRE ANI

Frunzuliță de-a verzuie,
Beu pălincă de gutuie,
Măsurată cu borcanul,
Ca să mă trezesc la anul.

Înainte de culcare,
Însă-aș face o urare,
Pân' palinca-ardelenească
Limba s-o împletească.

Așadar voi fi mai scurt
Și vă voi ura atât:

Să gustați fiecă clipă
Ca paharul de pălincă,
Pe-ndelete, pân' la fund,
Cum ar fi un ultim rând.
Ne-auzim de-acum la anu',
Când vom închina borcanu'!

A FOST O MINUNE?

În Piața Unirii din Focșani mi
s-a întâmplat un lucru pe care
vreau să vi-l aduc în atenție. Nu
știu dacă a fost minune sau
altceva...

Rezemat cu cotul pe un zid,
admiram luminițele pregătite de
Crăciun și lumea plină de
vioiciune care trecea pe acolo.
La un moment dat, un om, trecut bine de șaizeci, se
oprește, se îndreaptă cu fața spre mine și se închină până la
pământ, făcând semnul crucii de trei ori. Nu trece mult timp
și încă unul se întoarce cu fața spre mine și se închină
smerit...

Uluit, am crezut că am devenit sfânt, deși nu credeam în
minunea asta, știind că umblu mai mereu „Cu cioara
vopsită!”...

Mi-am scos căciula să o verific dacă n-o fi crescut vreo
cruce pe ea sau vreo aură de sfânt... Nimic... Ca să-mi pot
vedea chipul, dacă s-a transformat cumva, am scos telefonul
și mi-am făcut un selfie... Nimic deosebit...! De ce mi s-or fi
închinat acei oameni, n-am aflat încă... Și am bănuială că nu
voi afla vreodată... (G.M.)

ASTĂZI E ZIUA TA!

Vasile dorea să-i facă soției sale, Maricica, o surpriză de ziua ei onomastică, S'tă Măria. Deschise ușurel ușa, pătrunse în holul de la intrare și-și începu repertoriul luigian: „Astăzi e ziua ta? Zi frumoasă ca tine...” Versurile îi înghețară pe buze când dădu cu privirea de față, care nu prevestea nimic bun, a nevastei sale Maria. Aceasta nu spunea nimic, doar privea la el în felul ei ciudat care-i dădea fiori.

– Nu e ce pare, nevastă, totul are o explicație... sau mai multe explicații rosti el cu zâmbetul său de circumstanță atenuantă. Țăăă... știu că e ora șaisprezece... și un sfert, se uită el la ceasul de pe perete și că am plecat dimineața la opt și jumate la piață... pentru masa festivă adăugă el ca și cum nimeni nu știa de ce plecase el la piață. Da' stai să vezi se repezi el ca și cum soția sa ar fi dat să plece, dar aceasta se înfipsea în calea lui ca o bornă de frontieră intangibilă. După ce am cumpărat flori, FLORI, accentuă el zâmbind și mai circumstanțial și cârniță și brânzică și ouăsoare și legumițe ș.c.l.m.d. rosti codificat, fix la nouă m-am întâlnit cu Marian, știi tu care și normal că nu am putut să-l refuz când m-a invitat pentru cinci minute, nu mai mult să trec pe la el. Nu puteam să nu-i dăruiesc nevastă-si nimic, așa că i-am dat ei o parte din flori... iar lui una dintre sticlele de șampanie... N-am stat mult, numai până la douăsprezece, vezi știu, așa se zice corect nu doisprezece, dar după ce am plecat m-am găsit cu văru' Marin. N-am scăpat de el până nu m-a cinstiț cu două beri... și o vodcă, concedă el corect. Sigur că am dat la fete la bucătărie să ne facă două fripturi, el nu prea era în bani... Din carnea cumpărată de la piață... Și i-am dăruit ouăle, nici de-ale nu prea are. Se hlizi ca și cum ar fi făcut o glumă bună. Maricica însă îl privea cam tot la fel de ciudat, dar ciudat, pe măsură ce-i povestea despre aventurile lui de ziua ei, fața i se destindea. Ba chiar îi apăruse un început de zâmbet în colțul drept al gurii.

– Și după ce am plecat spre casă, asta pe la vreo două și ceva, ghici cu cine m-am întâlniiit? lungi el vocala i anterioară nerotunjită, cu vecina noastră, doamna Marița de care nu am scăpat până nu am intrat la el și am băut un pahar de vin de-ăla negru ca sângele de taur... Îmm TAUR, nu? insinuă Vasile ca și cum anticipa o acțiune de acest fel în continuare... Și desigur, știi că sunt bine crescut, i-am dăruit florile rămas, că doar nu era să

mă fac de rușine! Era ora trei și patruzeci și cinci de minute, fix, când am plecat de la ea.

Privirea Maricicăi coborî spre sacsoșele aproape goale de unde-și ițea gâtul un trandafir atins puternic de canicula de afară, probabil luat din grădina din spatele blocului. Vasile îi surprinse privirea și parcă dezmeticit dintr-un somn adânc, scoase floarea jalnică și i-o întinse soției: pentru tine! Maricica chiar zâmbea, dar nu luă floarea ci-și încrucișă mâinile sub sâni generoși.

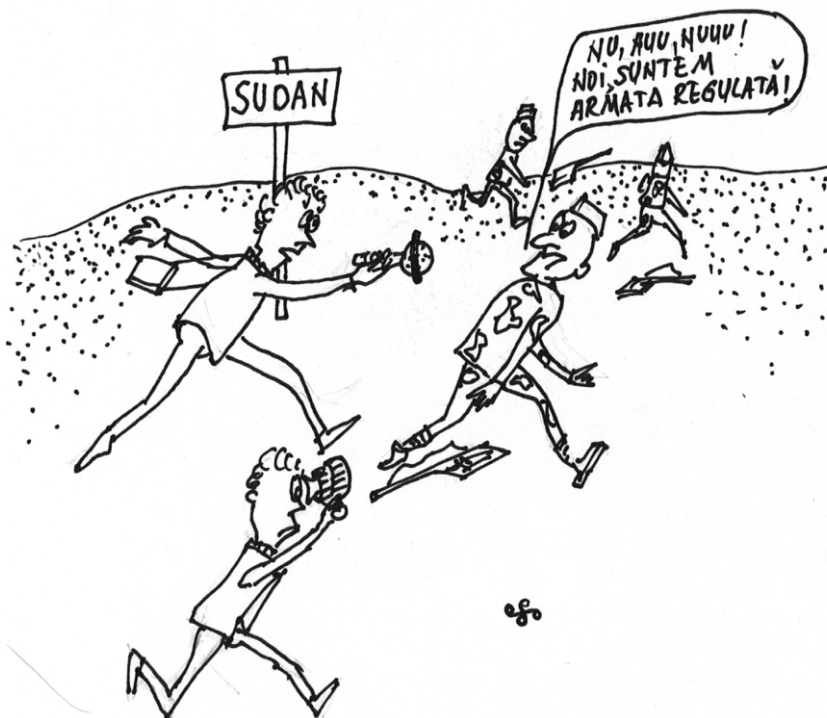
– Ai făcut bine măi bărbate că ai trecut pe la toți prietenii și cunoscuții tăi, Maricica știa că nu fuseseră doar cei pe care îi pomenise Vasile. Ai băut, ai mâncat, FOARTE BINE, accentuă și ea la fel de circumstanțial, foarte bine, că noi nu mai avem nimic din ceea ce făcusem ieri. La unsprezece au venit ai mei, tata, mama împreună cu fratele meu și cu nevastă-sa. Nu au stat mult, doar cât să mâncăm friptura, chiftelele ș.c.l.m.d. și o parte din tort. După ce au plecat, au venit verișorii de la țară, doar să-mi ureze la mulți ani. Sigur că nu puteam să-i las așa nemâncăți și nebăuți. Nici ei nu au stat mult. Și cum mai rămăsese puțină friptură, câteva sarmale, o bucată de tort mi-am adus aminte că avem probleme cu instalația, tu mi-ai spus asta, așa că l-am chemat pe nea Costică, instalatorul ăla mustăcios și musculos să mi-o repare. Vasile, care cunoștea palmaresul lui nea Costică se făcu cam albastru la față. Așa că, zise în

continuare Maricica, este foarte bine că ai mâncat și băut în oraș, că noi nu mai avem nici o bucată de mâncăr, de nimic, nici chiar de tort. A avut un succes nebun tortul meu, nea Costică l-a laudat, că n-a mai mâncat așa prăjiturică de mult... Așa zice el, „prăjiturică”. Din albastru fața lui Vasile dădea încet în verde, culoare care

se accentuă atunci când ușa de la baie se deschise încet și, ca o fantomă a lui Barbă-Neagră, nea Costică își făcu apariția încheindu-și ultimul nastur de la pantaloni.

– Aaa, nea Vasile, să-ți fie de bine cu nevastă și să ai parte de ea mulți ani! Se uită din trois-quart la Maricica, parcă zâmbind, parcă serios sau poate nu la Maricica își spuse disperat Vasile, ci la baie atunci, când nea Costică rosti: i-am reparat instalația. E în regulă, în REGULĂ, accentuă și el. Da' să știi că nu-mi place culoare ta, ești cam verde la față, caută-te nene, că ai nevastă buuună. Vasile încercă să depășească momentul de tăcere scoțându-și portofelul, căutând în el două bancnote de 50 de lei. Nuuu nene, exclamă instalatorul, Maricica m-a cinstiț pe deplin. Sunt foarte satisfăcut! (SATISFĂCUT? se întrebă soțul Maricicăi perplex) Da dom'le FOARTE SATISFĂCUT. Și ieși închizând bărbătește ușa în urma lui. Maricica părea și ea satisfăcută, îl privi o secundă pe Vasile și intră în bucătărie fredonând: „Astăzi e ziua mea / Zi frumoasă ca mine...”.

Maximilian OPAIT

„Povești
la gura sobei”

IARNA

Stând de sărbători în cramă,
Am pe cap necazuri mari,
Când mă bag și eu în seamă
Cu o GRASĂ ... de COTNARI!

IARNA PE O ULIȚĂ

Fiind săraci ca vai de ei,
Rămași cu praful de pe tobă,
Când se certau, ieșeau
scânței,
S-aprindă seara focu-n sobă!

DUPĂ REVELION

Fi-ndcă-i noaptea înstelată,
(Fie vorba între noi!)
Trotuarul dintr-odată,
S-a-ngustat să treacă doi!

UNOR POLITICIENI

În Postul Mare, de Crăciun,
Duhovnici sunt la căutare;
Aleși, precum creștinul bun,
La somn, mai cer o ...
dezlegare!

DE SĂRBĂTORI

Ajunși acasă-ntr-un târziu,
Ei s-au iubit cu mare foc,
Fiind și el mai grijuliu,
Că-n sobă... nu e foc deloc!

DEZAMĂGIRE

Convins că-i fără de noroc,
Un gând, de sărbători l-apasă:
Nevasta lui e de la bloc
Și nu-i cum ar fi vrut ... de
casă!

REGLARE DE CONTURI
ÎN FAMILIE

Fi-ndcă-i de curând pârât
C-a băut la bar o leafă,
Simte-acum un nod în gât
Și-ncă unul... după ceafă!

DUPĂ ALEGERI

Iarna asta, mă gândesc:
Important e barometrul,
Că-n politică, firesc,
Știm că fierbe ...termometrul!

REVELION CU PRIETENI

Ca musafir, la Sărbători,
În noaptea când schimba-vom
ANUL,
În locul porcului cel mare,
Prefer la masă și... curcanul!

DUPĂ ALEGERI

Clar, acum, cu toții teferi,
De Crăciun, mai mulți insistă,
Că pot apărea și cereri
Pentru porci...
să-i pui pe listă!

PĂSĂRETUL CĂLĂTOR

fabulă

Lucica NISTOR

Pe munte sus pe crucea Caraiman
Aterizează glonț un „vultur gulerat”,
Cu multe like-uri puse pe tik tok
Și cu un manifest cu roșu prins în cioc
Să dea de știre că peste ocean
Tot păsăretul călător va circula
Ăă....pardon VA SURVOLA
Cu viză și permis de a ședea
Și ce tot atâta tevdură
Păi, viza costă dacă vreți căldur!
În perioada sărbătorilor de Moș
Nu se mai intră Atenție! pe coș!

Că fumul și funinginea de-afară
I-a mângălit în negru, ca o cioară
Anul acesta a nu se confunda
Moșul va fi o cioară: cra !cra! cra!
Dacă e cineva nemulțumit
Să se anunțe cu un cripit
Și toți deodată au pornit gâlceava
Îndeosebi un cuc de prin Suceava
Păi, noi plătim cu cântec, nu-i de -ajuns!?
Dar a primit acest nefericit răspuns
Nu câștigăm un drept cu cântec prin vecini
Iar d-ta ai cam ouat printre straini...
Și- nca ceva ce-a devenit studiu de caz
Cum survolăm noi munții Caucaz!?
E simplu, zice-o bufniță cam dusă
Veți ciripi cu toate-n limba rusă
se-nscrie la cuvânt și un cocor
Eu am un pui și-n SUA, vreți sa mor??
Adio viză pentru State

CU CIOARA VOPSITĂ

13

nr. 5(11)/ decembrie 2024-ianuarie 2025

ajungi acolo dacă dai din coate
Și ce mai tura-vura, până una alta
Sa nu ne-ntoarcem fâlfâind spre Yalta...

**Morala: Atenție mărită - zburătăciți corect
Să nu cădeți în pana vreunui distins poet!**

Corneliu STANCIU

RECOMANDATĂ DE CRĂCIUN (cronică rimată)

Iubita mea, aș vrea să-ți scriu când
coala-i încă albă, mă scarpin mai
nervos în cap, dar ce să vezi? E
scalpă această tîgvă alunecoasă, ca o
pădure stearpă. E mai săracă în idei, ca
liniștea din harpă. Ea nu a mai cântat
demult, când are struna ruptă, aș vrea să-ți
spun ce am în minte, cu ce să plec la luptă?

Când pana aproape s-a tocit și nu mai
am cerneală, iar muza a îmbătrânit, e mai
zbârcită, cheală... Nu îmi răspunde când o
chem, e tot mai taciturnă, mai scap o lacrimă
pe-ascuns, de parcă aș fi burnă.

Vine Crăciunul. În corn de ren a răstig-
nit porunci EL, Bunul nostru Dumnezeu, dar
ce va fi atunci când grija ne va aduna sub
bradul din poveste. Va fi mai bine, fi-va rău?
Îți dau, oricum, de veste.

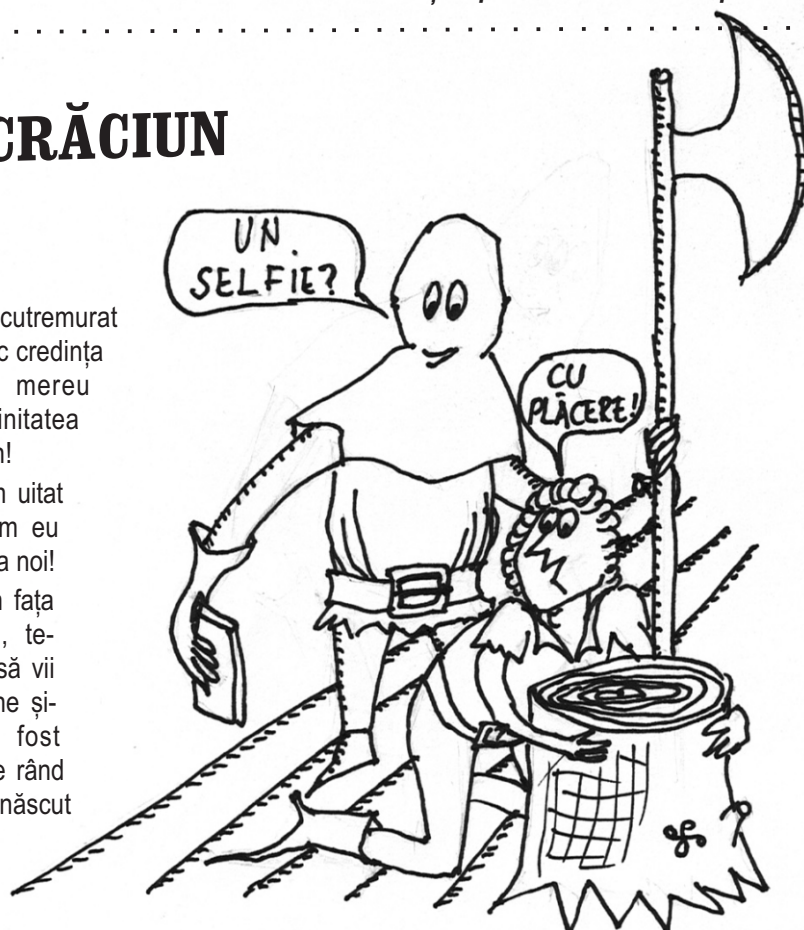
Îmi este bine, am votat dar, culmea,
parc-aș fi la fel de pesimist ca ieri și nu
vorbesc prostii. Speranțele s-au năruit, ca și
cum n-ar fi fost, minciuna iar ne guvernează,
știu, n-are niciun rost ca să te întristezi,
acum, când Domnul S-a născut, aș vrea să
cred că va fi bine, dar tare m-a durut c-am
fost mințit și înșelat la fel de multe ori și
ceasul astăzi s-a oprit, e noapte-adâncă-n
zori.

Îs luminat de raza din Bethleem, cea
pogorâtă dintr-o stea, nu ești aici? Te chem
să vezi minunea proorocită de magii din
poveste, cea care ne-a preluminat și-a dat
lumii de veste că, iată, S-a născut Iisus al

Tatălui Ceresc, eu sunt cutremurat
acum și simt c-o să iubesc credința
noastră strămoșească, mereu
și-o să mă-nchin la Trinitatea
Ortodoxă cât voi trăi. Amin!

Dar e Crăciunul! Am uitat
de griji și de nevoi, acum eu
sunt mai fericit, ce bine e la noi!

Sub bradul nins, din fața
casei, la foc de licurici, te-
aștept purificat în suflet, să vii
din nou, ce zici? Mi-e bine și-
am uitat acum că am fost
păcătos și-mi voi ierta, pe rând
dușmanii că, iată, S-a născut
Christos!

Adrian MATEI Generozitate actuală

O ce veste minunată
îmi aduce al meu tată
la noua recalculare
pensia îi crescute tare
și mă cheamă la festin -
un grătar udat cu vin.
Să merg iar cu mâna goală
nu-i o faptă prea loială
așa c-o să-i iau ceva
și anume... pensia.

După primul Test de logodnă ardelenescă:

El: „Drept să-ți spui, tu, Șofronică,
Am crezut c-o ai mai mică...”

Ea: „No, mersî de constatare;
Io credeam c-o ai mai mare...”

Piranda tânără:

„Ce flori mi-aduseși tu mie?”

Amorezul etnic:

„Un buchet de... las-o mie.”

Definiții ludice:

Fătălău — bărbat cu virilitatea la amanet

Filfizon — filozof tânăr, adâncitor de
suprafețe

Fleaura — drum întortocheat pentru a
ajunge nicăieri

Fleoară — gură decăzută din dreptul la
cuvânt

Gafă — hernie cerebrală

Genunchi — articulații pentru umilință

Ghibirdic — ins voinic
doar când visează
frumos

Inaniție — consoarta
postului negru

Inflație — înmulțire din care
s-a pierdut virgula

Ioc — unitate de evaluat știința prostului

Maculare — puritate care și-a dat coate cu
funinginea...

Fața Moșului
când realizează
că de fiecare dată
el dăruiește
fără a primi
absolut
nimic
în schimb.

EPIGRAMA

Vasile IFRIM

SURPRIZELE IERNII

Mai cade-n stradă omul neatent
Și se alege chiar cu o fractură,
Dar altul cade în apartament
Când vede factura la lumină!

DECEPTIA UNUI COPIL

Tremurând în casa veche din
cătun,
Se încălzea sărmanul la feștilă...
O fi venit la unii Moș Crăciun
Însă la el venise Moș Gerilă!

ȘIFONIERUL

Dulap cu haine aranjate
Pentru femei, tipi eleganți,
Sau un refugiu, de se poate,
Ce-l folosesc unii amanți.

VIN COLINDĂTORII

Dă-le nuci, covrigi sau mere,
C-au venit cu plugușorul
Dă-le ce ți-e în putere
Însă, nu le da... zăvorul!

EPIGRAMA

Georgică MANOLE

„RECOMPENSĂ”

Toți știu că este CUMSECADE
Și la serviciu ea dă roade;
Neînvățând și CUM SE CADE,
E victima unor rocade.

PREMII PENTRU ȘI PENTRU...

La festivaluri, an de an,
Se premiază cam la hurtă:
PENTRU poem, PENTRU roman...
Și unul PENTRU... fustă scurtă!

LA O PATISERIE

Patisiera, mândră foc,
Dorinței mi-a dat curs pe loc:
Două plăcinte cu mult măr...
Ingredient, în plus, și-un... păr!

Liviu ZANFIRESCU

CATRENE PATOGENE 20

OPȚIUNE

A fost în viață-o visătoare
Dar ce să vezi, câștigătoare
La LOTO, și-astfel a decis
Alesul să și-l ia din... vis?!

MADRIGAL

Atât de fragedă și delicată
Te simt în vers pulsând
adevărată
În simfonia ce-o provoacă
Cerul
Duhul minunii limpezind
misterul...

AMBIȚIE

Trecea și ea printre bărbați
Pulsa, vibra, trezea tăciunii
Zicea: "vă rog să mă scuzați!
Mai caut culmea... pasiunii?!"

NEDUMERIRE

Calcule... recalculare?...
Toate către infinit
Doar la pensionari mirare
Trai decent... nedefinit?!

DEOSEBITUL

Din afiș cu tot firescu'
Ne-a rostit un "MULȚUMESC!"

Deci în "galeria ESCU"
El este intrusul ESC

CONFORT ȘI TOTUȘI

Ne-am mutat în casă nouă
Ceea ce e de bon ton
Nu ne ninge, nu ne plouă
Dar trăim... prin telefon?!

PREFĂCUTA

Săturată de parole
Face spiritului joc
Ține post mâncând fasole
Dar se uită pe... TikTok?!

Petruș ANDREI

CU CIOARA VOPSITĂ

15

nr. 5(11)/ decembrie 2024-ianuarie 2025

„Ce-ți mai face dulcele, duduie?”

După Gherghel Tomozei

Al tău dulce-a zăpăcit poetul
Dar nu poate ca să se abțină
Și de-aceea îți găsește vină
Că îl prăpădește diabetul.

Ar fi fost în terță cu vecina,
Când l-a prins în faptă, cu șuriul
I-a dat cep și a murit gagiul.

Ca pe-o scroafă ar fi înjunghiat-o
Iar apoi cu foc a sărutat-o
Și în pieptu-i și-a izbit custura
Că iubise destrăbălătura.

Alții spun, din contra, că Didina
Poartă-n chestia asta toată vina:
Ea se dase-n bărci c-un nașparliu
Și-a venit acasă cam târziu.
El a așteptat-o cu cosorul
Și-a pus pe manea televizorul
Să n-audă țipetele ei,
Că aveau vreo nouă puradei,

E-o vrăjeală de-a lui Topârceanu,
Altul cică ar fi fost romanu
Că, spre ziuă, cearta fu curmată
Și la noapte iarăși o fac lată.
Dar și asta, jur pe ochii mei,
Că e tot vrăjeală de...

Oribila crimă

Totul li s-a tras de la beție
Că s-a transformat în nebunie
Astă noapte s-a făcut omor -
S-a transmis și la televizor -
Cămătaru-n șustă cu Didina

Te întreb, ca Tomozei, odată:
„Ce-ți mai face dulcele, duduie?”
Sânii tăi cu-aromă de gutuie,
Gura ce se cere sărutată?
Ochii tăi mai verzi ca cei de șarpe,
Boiul cum nu-i altul de subțire,
Șoaptele din noaptea de iubire
Și-al tău glas ca muzica de harpe,

Manole GEORGICĂ

MAXIMILIAN OPAIȚ ȘI MODUL SĂU SPECIAL DE A VEDEA LUMEA (3)

(„Epigrame la max(im)”, Editura „Fast Editing, București, 2020)

(urmărire din nr. 2 și 3 din 2024)

După o viață închinată matematicii și a descâlcirii sensurilor abstracte care o fac a fi marea sperietoare a elevilor, Max Opaț s-a apucat de lucruri mai pământene: epigrama. Dincolo de definițiile pe care le dau creatorii epigramei, la drept vorbind și cele mai reușite, ce mai este epigrama?

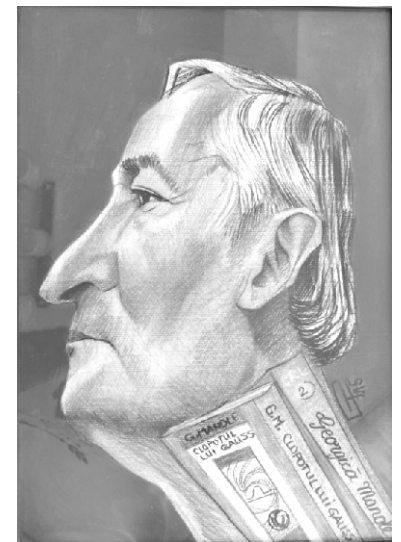
Printr-o viziune atitudinală, ea rămâne un mic peștișor de aur care înoată în marele ocean al literaturii, un fir de aur rătăcit prin puzderia nisipoasă a marelui deșert ideatic. Maximilian Opaț vede epigrama dintr-o perspectivă proprie, grefată pe o credință de felul: „nu trezește, dar te pune pe gânduri”. De aici își are izvorul și următoarea definiție dată de autor:

„Epigrama, cum se știe, / Dacă nu înțepă, pișcă. / Cea mai scurtă poezie / Nu trezește, dar te mișcă!” Pe aceste considerente, Maximilian Opaț (Max), a scos cea de-a doua carte de epigrame intitulată „Epigrame la max(im)” (Editura „Fast Editing”, București, 2020). Posesorul unui umor care a stat în formă latentă și pe care i l-am sesizat încă de pe când eram colegi de facultate, nu a explodat atunci. Puterea de conservare a ideilor a fost mare, alte preocupări culturale având prioritate, amintindu-mi cu plăcere de expozițiile de pirogravură. De fapt și postfața scrisă de autor este pusă sub o zicere a lui Pascal ce îl caracterizează perfect: „Răbdarea este începutul înțelepciunii”. Ideile acestui epigramist au fost supuse permanent, dacă

ar fi să facem o apreciere, observațiilor berkeleyene:

„Toți vor admite că nici gândurile noastre, nici pasiunile noastre, nici ideile născocite de închipuirea noastră nu există fără mintea noastră.(...) Diferitele senzații sau idei imprimate în simțuri, oricum s-ar combina, nu pot să existe decât într-o minte care le percepe”.

Trecute prin ciurul rațiunii, epigramele lui Maximilian Opaț alcătuiesc un mod special de

a vedea lumea. Ele se supun unui subtitlu cu valoare psihologică apoi, la rândul său, subtitlul este înnobilit de un citat cu valoare de generalizare. (VA URMA)

Mulțumim doamnei
ambasador al publicației
noastre - Angela SILION!

Redactorul-șef,
Gh. Mocanu
îi dedică
o
epigramă:

Tu mereu duci vestea-n țară
Însoțindu-te cu-o Cioară
Acum, ne-ntrebăm și noi:
Când vei fugi cu-n Cioroi?

„CU CIOARA VOPSITĂ” PRINTRE VEDETE ȘI PERSONALITĂȚI

Cioara Vopsită invitată la expoziția de stampe japoneze. Tocmai și-a comandat un kimono la singurul designer Laura Karaman.

GRIGORAȘ
DIN BUCOVINA
SALUTĂ CIOARA,
BATĂ-L VINA...

Cioara în dublu exemplar
admirată de domnul Director
Editura Rafet, Constantin
Marafet.

[publicitate]

**VREI SĂ SUSȚII
APARIȚIA ACESTEI
REVISTE?**

Donează orice sumă
în conturile

**RO69 BACX 0000
0024 3052 4001
(RON)**

sau

**RO42 BACX 0000
0024 3052 4002
(EURO)**

Suntem producători de ambalaje de
țesătură de polipropilenă în toată
gama constructivă, în special saci
mari cu capacități de transport de la
500 la 2000 kg, destinați transportului
produselor purverulente și granulate,
alimentare și nealimentare.

Conterra®

Putem fi găsiți în Focșani, Comisia Centrală 82
telefon 0237 226 680

www.conterra.ro

Siguranța noastră salvează banii dumneavoastră!